

Idees

Balears, la bruta campanya del PP

Miquel Payeras

Durant un llarg serial de prop de dues setmanes –i que té pinta de no acabar fins a les eleccions– el diari *El Mundo-El Día de Baleares* publica la transcripció d'unes cintes d'àudio. Segons el protagonista principal d'aquestes cintes, l'ex-secretari general socialista d'Eivissa

Roque López, el PSOE seria corrupte per haver acceptat comissions il·legals d'una obra atorgada per l'ajuntament de la vila. Des de la dreta balear –mediàtica i política– s'exigeix la intervenció de la fiscalia “amb la mateixa contundència que en altres ocasions”, en referència al cas Andratx. L'objectiu estratègic de la campanya és obvi: intentar que les enquestes no es converteixin en realitat el 27 de maig. És a dir, que el PP no pateixi a Eivissa el sinistre total que li auguren els sondesjos i que implicaria la pèrdua de la majoria absoluta balear.

“De moment les cintes eivissenques acusen a la dreta balear”

Les cintes enregistrades deixen sentir unes dotze hores de conversacions de López amb més gent del partit, a qui parla de corrupcions sense fi. Però quina prova documental aporta, llevat de la seva opinió? Cap. I resulta que López fou defenestrat el novembre passat, després d'haver intentat des del setembre –quatre mesos més tard d'haver-se reunit amb Abel Matutes– que el PSOE anés sol a les urnes, amb la qual cosa el PP s'hauria assegurat la majoria absoluta. Per una altra banda, la dreta pretén igualar uns enregistraments sense cap prova, de paternitat formalment desconeguda –López diu que ell no les ha enregistrades–, i per tant sense acusador públic que se'n responsabilitzi, amb les cintes del cas Andratx. Aquestes darreres van ser enregistrades per la Guàrdia Civil a petició de la fiscalia anticorrupció i mitjançant una ordre judicial, i gràcies a aquestes cintes es descobrí que tant Jaume Matas com el secretari general del PP balear José María Rodríguez havien mentit o, si més no, no havien dit tota la veritat quan asseguraren que l'esclat de l'escàndol havia estat una sorpresa. Davant del cas Andratx, Matas ha estat acusat per l'oposició d'emparar la corrupció i el PP no ha anat als tribunals per defensar-ne el bon nom. En sentir les cintes eivissenques, el PSOE interposà una denuncia el mateix dia a un jutjat d'Eivissa i elevà un prec al cap de la fiscalia de Balears perquè s'investigués a fons tot l'afer. Un contrast ben curiós.

Ignorant si hi pot haver cap imputació judicial en el futur, de moment les cintes eivissenques acusen la dreta balear, que està molt nerviosa i no dubta a utilitzar qualsevol operació, per barroera que sigui, per mirar de no perdre el poder.

Periodista

Hereu de què?

Ramon Tremosa

Les declaracions recents de Pasqual Maragall han confirmat allò que molts intuïen: el PSOE fa i desfà com vol dins del PSC i el sector catalanista del PSC està completament anihilat. Caldria demanar a Pasqual Maragall, per exemple, si ara fa un any amagava allò que ara diu perquè esperava repetir com a candidat a

la presidència de la Generalitat; o bé perquè va expulsar el conseller Carretero per haver dit coses que ara ell mateix subscriu. Un altre cas: vegeu també el paper de trista figura del conseller Castells, que en una tertúlia recent a *L'Oracle* de Xavier Grasset, a Catalunya Ràdio, deia, en relació amb les balances fiscals, que “el govern central havia complert: havia creat l'any 2005 una comissió per a estudiar les metodologies de càlcul de les balances i aquesta, finalment el 2007, havia conclòs la feina satisfactòriament”. Resposta cínica i increïble: dos anys de comissió per a anar passant l'estona i no fer públiques aquestes balances tan amagades. Recordem que Antoni Castells mateix, al llibre *Las balanzas fiscales de las CCAA, 1991-1996* (Ariel, 2000), a aquest debat metodològic –ja resolt fa molts anys per la comunitat científica– hi dedica ben poques pàgines. A qui vol enganyar, conseller?

L'alcalde Hereu és una bona mostra de com la nova generació de dirigents del PSC procedents de la burgesia adinerada de Sant Gervasi, que sempre havien nodrit el sector catalanista del partit, avui exhibeixen desacomplexadament la subordinació total als dictats del PSOE. Les condicions del ministeri de Defensa per a traspasar el castell de Montjuïc, que fa un any van ser rebutjades per l'alcalde Clos, ara han estat acceptades amb entusiasme per l'actual batlle orgànic de Barcelona. I en el cas de l'aeroport la submissió d'Hereu és encara més increïble: llevat de Baviera, els ajuntaments de les ciutats més grans del món tenen una presència dominant en la gestió dels aeroports, però això al senyor Hereu no li importa gens. Quan la ministra de Foment diu que l'aeroport del Prat continuarà vinculat a la xarxa d'AENA, Hereu “veu compatible la bona gestió amb formar part d'una xarxa centralitzada”, al mateix temps que diu que “anar de Catalunya a Europa sense passar per Madrid seria molt més que un error”. Ara que, ni que sigui per motius tàctics, el president Montilla també critica AENA, perquè Hereu manté aquest discurs tan dependent i sucursalitzat? Jordi Hereu va estudiar en una alta escola de negocis barcelonina i se li suposa un mínim nivell per a comprendre què implica per a Barcelona i Catalunya la magnitud de la dependència en infraestructures del centralisme madrileny, que ell accepta ben gustosament. El PSC no era el partit federal i de les ciutats?

www.ramontremosa.com